

Một Tháng Nửa Thì Hoa Phượng

Sau hai ngày mưa tầm tã, hôm nay nắng đã lên rồi...Những con chim đi chơi vui, đến sân nhà tôi nhặt nắng...

Coi như trời yên biển lặng! Coi như đời đã thái bình! Tôi gửi vào cõi mộng mêh...cái nhìn của tôi đắm đuối...

Ngày vui không ai mời gọi...vì tất cả một lòng vui! Đến nổi, kia, mây trôi, trôi...chở nắng về chan bốn hướng!

Một tháng nữa thì hoa phượng / sẽ đỏ rực cảng Hải Phòng...sẽ đỏ rực những con sông, đỏ nhé niềm mong nỗi nhớ!

Tôi nhớ Tháp Chàm nắng đỏ! Tôi nhớ Tuy Phong biển xanh! Tôi nhớ Hòa Đa mong manh / em cầm áo dài phủ bụi...

Tôi cũng nhớ về một tối, dưới giao thông hào cải lương / giọng ca tiếng hát nỉ non / một thời thái bình mơ ước...

Tôi nhớ con sông chảy ngược, sông Hai-Lòng-Sông Lương Sơn...nơi tôi một thuở vai mồn / tấm áo bà ba nắng gió...

Tôi nhớ Nguyễn Du rồi đó...hai câu thơ đỏ mắt ghen: "Hoa trôi nước lặng đã yên / hay đâu Địa Ngục giữa miền Trần Gian!".

Tôi muốn về thắp cây nhang / trước mồ của Ba mộ Má...Một giọt nước mắt biển cả / mong đời mát rượi Quê Hương!

*

Tôi nghĩ tôi rất dễ thương / không màng làm Vua làm Chúa / chỉ muốn nhìn em nhảy múa...như bầy chim sẻ nắng lên!

Ôi những con chim con chim! Ôi những trái tim cùng đập! Chúng ta biển trời đã khắp...mong về bến bãi nắng mưa...

Trần Vấn Lệ